

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 7/18

Luxemburg, 25 ianuarie 2018

Hotărârea în cauza C-498/16

Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited

Domnul Schrems poate iniția o acțiune individuală împotriva Facebook Ireland în Austria

În schimb, în calitate de cesionar al drepturilor altor consumatori, nu poate beneficia de forul consumatorului în vederea unei acțiuni colective

Domnul Maximilian Schrems, care locuiește în Austria, a chemat în judecată Facebook Ireland (denumită în continuare „Facebook”) în fața instanțelor austriece. El reproșează Facebook că ar fi încălcat o serie de dispoziții în materie de protecție a datelor în raport cu contul său de Facebook privat¹ și cu cele ale altor șapte² utilizatori care i-ar fi cesionat drepturile lor pentru această acțiune. Acești alți utilizatori ar fi și ei consumatori și ar locui în Austria, în Germania și în India. Domnul Schrems dorește în special ca instanța austriacă să declare nevalide anumite clauze contractuale și să oblige Facebook, pe de o parte, la încetarea utilizării datelor în litigiu în scopuri proprii sau în favoarea terților și, pe de altă parte, la plata daunelor interese.

Facebook consideră că instanțele austriece nu au competență internațională în speță. Potrivit Facebook, domnul Schrems nu poate invoca norma Uniunii³ care permite consumatorului să cheme în judecată un partener contractual străin în fața instanței de la domiciliul său (denumită în continuare „forul consumatorului”). Astfel, utilizând Facebook și în scopuri profesionale (în special prin intermediul unei *pagini* Facebook destinate să informeze cu privire la demersurile sale împotriva Facebook⁴), domnul Schrems nu ar putea fi considerat consumator. În ceea ce privește drepturile cesionate, Facebook arată că forul consumatorului nu este aplicabil acestora ca urmare a faptului că acest for nu este transferabil.

În acest context Oberster Gerichtshof (Curtea supremă, Austria) solicită Curții de Justiție să precizeze condițiile în care poate fi invocat forul consumatorului.

Prin hotărârea sa de astăzi, Curtea răspunde că **utilizatorul unui cont de Facebook privat nu își pierde calitatea de „consumator” atunci când publică cărți, ține conferințe, exploatează site-uri internet, colectează donații și acceptă cesiuni de drepturi de la numeroși consumatori în vederea valorificării în justiție a acestor drepturi.**

În schimb, forul consumatorului nu poate fi invocat pentru acțiunea unui consumator prin care se urmărește valorificarea, în fața instanței de la locul unde își are domiciliul, nu numai a propriilor drepturi, ci și a drepturilor cesionate de alți consumatori care au domiciliul în același stat membru, în alte state membre sau în state terțe.

¹ Din 2010, domnul Schrems consacră un *cont* Facebook doar activităților sale private. În plus, din 2011, el a deschis o *pagină* Facebook pentru i) a informa internauții despre demersurile sale împotriva Facebook, despre conferințele sale, despre participările sale la dezbateri și despre intervențiile sale în media, ii) pentru a lansa apeluri la donații și iii) pentru a face publicitate cărților sale.

² De altfel, domnul Schrems a acceptat să îi fie cedate drepturi de către mai mult de 25 000 de persoane din lumea întreagă în vederea valorificării lor în justiție.

³ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74, „Regulamentul Bruxelles I”). Potrivit acestui regulament, pârâtul trebuie să fie chemat în judecată în principiu în fața instanțelor statului membru în care locuiește sau își are sediul. Numai în cazuri enumerate limitativ el poate sau trebuie să fie chemat în judecată în fața instanțelor unui alt stat membru.

⁴ A se vedea nota de subsol 1.

În ceea ce privește calificarea de consumator, Curtea observă că forul consumatorului nu se aplică în principiu decât în ipoteza în care finalitatea contractului încheiat între părți este o altă utilizare decât cea profesională a bunului sau a serviciului în cauză. Este necesar în special să se țină seama, în ceea ce privește serviciile oferite de o rețea socială digitală care pot fi utilizate pe o durată lungă, de evoluția ulterioară a utilizării acestor servicii.

Astfel, autorul unei acțiuni în justiție, care utilizează asemenea servicii, ar putea să invoce calitatea de consumator doar dacă utilizarea esențialmente neprofesională a acestor servicii, pentru care a încheiat inițial un contract, nu a dobândit ulterior un caracter esențialmente profesional.

În schimb, dat fiind că noțiunea „consumator” este definită prin opoziție față de noțiunea „operator economic” și că este independentă de cunoștințele și de informațiile de care dispune în mod real persoana în cauză, nici expertiza pe care o poate dobândi această persoană în domeniul din care fac parte serviciile, nici angajamentul acesteia în scopul reprezentării drepturilor și a intereselor utilizatorilor acestor servicii nu îi înlătură calitatea de „consumator”. Astfel, o interpretare a noțiunii „consumator” care ar exclude asemenea activități ar ajunge să împiedice o apărare efectivă a drepturilor pe care le dețin consumatorii față de cocontractanții lor profesioniști, inclusiv a celor referitoare la protecția datelor lor cu caracter personal.

În ceea ce privește drepturile cesionate, Curtea amintește că forul consumatorului a fost creat în scopul protejării consumatorului ca parte la contractul în cauză. Prin urmare, consumatorul nu este protejat decât în măsura în care este personal solicitant sau pârât într-o procedură. În consecință, solicitantul care nu este el însuși parte la contractul de consum în discuție nu poate beneficia de acest for. Aceste considerații trebuie să se aplice și în privința unui consumator cesionar al drepturilor altor consumatori.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ +352 43 03 42 93

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106